

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a XII-a după Rusalii

Hristos și tânărul bogat – icoană în Biserică

Evangelhia duminicii

Tânărul cel bogat

(Matei XIX, 16-26)

16. Și iată, un tânăr a venit la El și I-a zis: "Învățătorule bun, ce bine să fac ca să am viață veșnică?"
17. Iar El a zi: "De ce-Mi spui bun? Nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu. Iar dacă vrei să intri în Viață, păzește poruncile."
18. El I-a zis: "Care?" Iar Iisus i-a zis: Să nu uciți, că nu te desfrânezi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb;
19. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.
20. Tânărul I-a zis: "Pe toate acestea le-am păzit din tinerețea mea. Ce-mi lipsește?"
21. Iisus i-a zis: "Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde-ți averile, dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; și vino de-Mi urmează Mie"
22. Dar tânărul, auzind cuvântul acesta, a plecat întristat, căci avea multe avuții.
23. Iar Iisus a zis către ucenicii Săi: "Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în împărăția cerurilor.
24. Și vă mai spun: Mai lesne e să treacă o cămilă prin urechile acului decât să între un bogat în împărăția lui Dumnezeu".
25. Auzind acest cuvânt, ucenicii tare s-au mirat și au zis: "Atunci, cine poate să se mântuiască?"...
26. Iar Iisus, privind drept la ei, le-a zis: "Aceasta e cu neputință la oameni, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință".

Din tâlcuirea Evangheliei

Sf. Ioan Gură de Aur

Tirania banilor este mare; dovadă, tânărul acesta. De-am săvârși toate virtuțile, dragostea de bani le prihănește pe toate. Pe bună dreptate a spus Pavel că este rădăcina tuturor relelor: "*Iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor*" (I Timotei 6, 10).

- Dar pentru ce Hristos i-a răspuns, zicând: "*Nimeni nu este bun*" (Matei 19, 17).

- Pentru că tânărul a venit la El ca la un simplu om, ca la unul din cei mulți, ca la un învățator iudeu. Totdeauna Hristos vorbește cu cei care vin la El potrivit socotinței ce o au ei despre El. De pildă: "*Noi ne închinăm la ceea ce știm*" (Ioan 4, 22); și: "*Dacă mărturisesc Eu de Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevărată*" (Ioan 5, 31). Acum când zice: "*Nimeni nu este bun*", adică nici un om.

Hristos voia să-l ridice pe tânăr treptat la cunoașterea de Dumnezeu și să-l învețe să nu mai fie lingușitor; voia să-l convingă să caute cele viitoare, să știe ce este adevăratul Bine, rădăcina și izvorul tuturor bunătăților; și numai pe acest Bine, pe Dumnezeu, să-L cinstească. Mare râvnă avea tânărul acesta de I-a pus Domnului o astfel de întrebare! A venit la Hristos să-L întrebe de viața veșnică, în timp ce alții veneau din alte pricini: unii să-L ispitească, alții ca să-i vindece, dar mulțimea spinilor înăbușea sămânța. Uită-te că era chiar pregătit pentru ascultarea poruncilor; Îl întrebuse doar: "*Ce să fac ca să moștenesc viața de veci?*" Era deci gata să facă tot ce-i va spune Hristos. Dacă ar fi venit la Hristos ca să-L ispitească, n-ar fi plecat întristat de ce auzise. Fariseii niciodată n-au plecat întristați, ci se sălbăticeau când li se închidea gura. Tânărul acesta nu; ci cu gând slab; semn puternic că dorea o viață veșnică, dar era stăpânit de o altă patimă, o patimă foarte cumplită.

Așadar, ca să nu ne chinuim zadarnic sufletul, să părăsim dragostea de averi, care ne supără neconținut și niciodată nu poate să tacă, și să ne îndreptăm spre o altă dragoste, care ne face fericiți și are multă ușurință. Să dorim comorile cele de sus! Nici oboseala nu-i atât de mare, iar câștigul, nespun. E cu neputință să nu izbutești când priveghezi cât de cât, când ești cu mintea trează, când disprețuiești averile, după cum neapărat trebuie să pierzi comorile cele de sus când ești rob de averi și înlănțuit de ele.

Catrenul bogăției

Alergi nebun după averi,
Făcând din ban lance și scut.
Însă când “mâine” va fi “ieri”,
Vei fi “bogat” ca la-nceput !

(Compus de domnul Vasile Mihuleac, Bloc T11)

Liturghia pe înțelesul tuturor

7. Ce sunt Antifoanele care urmează după Ectenia Mare și ce simbolizează ele ?

Ectenia Mare este succedată de trei cântări numite *Antifoane*, cuprinzând stihuri din psalmi și alte cântări din Vechiul Testament împletite cu cântări din Noul Testament, între care se intercalează ectenii mici. Antifoanele simbolizează vremea dinainte de Sfântul Ioan Botezătorul, când era încă nevoie de prooroci care să vestească venirea Domnului. În această ordine de idei, rostirea psalmilor antifonici, la începutul Sfintei Liturghii, are ca scop de a aminti că această venire a Mântuitorului fusese prezisă și preînchipuită deja în scrierile Vechiului Testament.

După tipic la Antifonul I se cântă începutul Psalmului 102: “*Bindecuvântează suflete al Meu pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui*”. Înainte de aceasta se rostește preamărirea sau doxologia mică: *Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin*. Prin această rugăciune se arată că cele Trei Persoane ale Sfintei Treimi sunt asemenea și veșnice, bucurându-se deopotrivă de mărire și că mărirea aceasta nu are sfârșit. Urmează o ectenie mică (*Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm...*), rugăciune prin care cerem din nou pace, apărare și mântuire și rugăm pe Sfânta Fecioară și “*toți sfinții*” să ne izbăvească de tot răul și necazul.

Antifonul al doilea cuprinde sfârșitul Psalmului 145: *Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, din neam în neam*, succedat de imnul compus de împăratul Leon al VI-lea Filosoful: *Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit, pentru mântuirea noastră, a te întrupa din Sfânta Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Carele neschimbat te-ai întrupat. Și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună-slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt,*

mântuiește-ne pe noi. Urmează iar ectenia mică, cu același conținut și înțeles ca și celelalte.

Cele nouă Fericiri care fac conținutul celui de-al treilea Antifon amintesc de însuși începutul propovăduirii Mântuitorului, când El vestea “*Evangelia Împărăției*” (Matei 4, 23) zicând: “*Pocățiți-vă că s-a apropiat Împărăția cerurilor*” (Matei 4, 17). Deschiderea ușilor împărătești la sfârșitul ultimului Antifon arată că Mântuitorul iese din taina vieții necunoscute de până acum și Se arată lumii.

În timpul cântării fiecărui antifon preotul rostește în taină câte o rugăciune, intitulată simbolic: *Rugăciunea antifonului întâi*, respectiv a *antifonului al doilea* și a *antifonului al treilea*, rugăciuni ce se găsesc în strânsă conexiune cu ideile din care sunt inspirate antifoanele. Astfel, în prima dintre ele, preotul invocă nemăsurata milă și negrăita iubire de oameni a lui Dumnezeu, rugându-l să-și arate îndurarea Lui față de comunitatea care participă la Liturghie: *Doamne Dumnezeul nostru, a Cărui stăpânire este nemăsurată și slavă neajunsă, a Cărui milă este nemăsurată și iubire de oameni negrăită, Însuși Stăpâne, după milostivirea Ta, caută spre noi și spre sfântă biserica aceasta, și fă bogate milele Tale și îndurările Tale cu noi și cu cei ce se roagă împreună cu noi*. În celelalte două, liturghisitorul cere ocrotirea Bisericii, dăruirea cunoștinței adevărului divin în viață, obținerea mântuirii și vieții veșnice în veacul viitor: *Rugăciunea Antifonului al doilea: Doamne Dumnezeul nostru, mântuiește poporul Tău și bindecuvântează moștenirea Ta; plinirea Bisericii Tale o păzește, sfințește pe cei ce iubesc podoaba casei Tale, Tu pe aceștia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi, cei ce nădăjduim întru Tine*”; *Rugăciunea Antifonului al treilea: Cel ce ne-ai dăruit nouă aceste rugăciuni obștești și împreună-glăsuite, Cel ce și la doi și la trei, care se unesc întru numele Tău, ai făgăduit să le îplinești cererile, Însuși, și acum, plinește cererile cele de folos ale robilor Tăi, dându-ne nouă, în veacul de acum, cunoștința adevărului Tău, și în cel ce va să fie, viață veșnică dăruindu-ne*.

8. Ce semnifică Vohodul cel mic sau Ieșirea cu Sfânta Evanghelie ?

Ieșirea cu Sfânta Evanghelie indică propovăduirea Mântuitorului, predica și învățătura pe care le-a împărtășit prin adresare directă contemporanilor Săi. În general, Sfânta Evanghelie, care este în permanență așezată pe Sfânta Masă arată prezența Mântuitorului și de aceea, atât la Vohodul

Mic, cât și la citirea Evangheliei, în semn de cinstire a lui Hristos, creștinii se așează în genunchi.

Sfânta Evanghelie purtată de preot în mijlocul credincioșilor, oferă posibilitatea acestora de a fi mai aproape de Hristos pe care aceasta Îl simbolizează. Deci e un bun prilej de a adresa o rugăciune personală lui Hristos. Mai cu seamă elevii și studenții se pot ruga pentru a dobândi înțelepciune și luminare minții, așa cum de altfel și zice rugăciunea pe care preotul o citește în taină pentru toți cei ce vor asculta lectura zilei: *Strălucește în inimile noastre Iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina cea curată a cunoașterii Dumnezeirii Tale și deschide ochii gândului nostru spre înțelegerea evanghelicelor Tale propovăduiri.*

Momentul final al *Ieșirii cu Evanghelia* este *Intrarea în altar*, înainte de care preotul rostește Rugăciunea Intrării prin intermediul căreia cheamă la împreună-slujire puterile cerești: *Fă ca împreună cu intrarea noastră să fie și intrarea sfinților îngeri care slujesc împreună cu noi și împreună slăvesc bunătatea Ta.*

Dar Intrarea în Altar a preotului cu Sfânta Evanghelie arată tuturor că împărăția cerurilor este deschisă celor care “ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc” (Luca 11,28). Așadar, Vohodul Mic care are loc la sfârșitul intonării celor nouă *Fericiri* este un bun prilej de a cugeta în ce măsură împlinim poruncile evanghelice, dar mai ales de a descoperi în propria viață cât de mult ne iubește Dumnezeu, chiar dacă suntem păcătoși.

Pr. Mihai Mărgineanu și Vasilica Onofrei

Din sinaxarul săptămânii

În ziua de 22 august, în calendarul creștin ortodox se face pomenirea *Sfinților Mucenici Agatonic, Zotic, Zinon, Teoprepie, Achindin, Severian* și a celor împreună cu dânșii. Acești Mucenici ai lui Hristos au pățimit moarte martirică pe vremea lui Maximian împăratul și a dregătorului împărătesc Evtolmie, mari prigonitori ai creștinilor din cetățile Nicodimiei, Carpin.

În ziua de 23 august, în Biserica Ortodoxă este pomenit *Sfântul Mucenic Lup*, care a trăit pe vremea împărăție lui Aurelian (270-275), aflându-se în robie, fapt care însă nu îl împiedica să fie un propovăduitor al dreptei credințe în Hristos. Pentru aceasta va îndura nenumărate prigoniri, dar mucenicul mai mult se întărea în credință, primind în chip minunat botezul (“s-a vărsat din cer, ca o ploaie repede, apă peste dânsul”). Împăcat astfel cu sine și încredințat de această minune, a primit de bunăvoie, sfârșitul mucenicesc prin tăierea capului, refuzând

orice bunătațe pământească, chiar și eliberarea din robie.

25 august - *Aducerea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu*
26 august - *Sfinții Mucenici Adrian și soția sa Natalia* (referințe despre viața lor găsiți în numărul 27 al Foi parohiale “Credința și fapta”)

După *Proloagele, vol. II*

O primire meritată

Un țaran, om bun la suflet, avea obiceiul să spună tuturor:

- Vedeți cum este lumea asta ? Cei mari au de toate și sunt fericiți, iar pe noi nimeni nu ne bagă în seamă. Cum de este posibil așa ceva, cum de se poate una ca asta ? Vom ajunge noi pe lumea cealaltă și vom vedea cum o fi și acolo...

...Într-o noapte însă, omul nostru a visat ceva nemaipomenit: se făcea că murise și ajunsese la Poarta Raiului. Acolo – ce să vezi – veselie multă, îngeri adunați să-l întâmpine pe noul sosit, bucurie mare! Omului nu-i venea să-și creadă ochilor. Atâtea pregătiri doar pentru el, un simplu creștin. Dar, când să intre pe poarta aceea minunată înconjurat de tot alaiul, un înger se apropie de el și îi spuse:

- Omule, nu poți intra pe aici, du-te ceva mai încolo și vei găsi o porțiță, mai mică, păzită de un înger. Intră pe acolo și, mai târziu, ne vom revedea în grădinile minunate ale Raiului.

- Atunci pentru cine sunt toate aceste pregătiri ? – a mai întrebat omul mirat.

- Ei, așteptăm pe un boier care a murit odată cu tine și care, din clipă în clipă, trebuie să ajungă aici. Pentru venirea lui este sărbătoare și ne pregătim să-l întâmpinăm cum se cuvine.

- Bine, îngerule, cum se poate una ca asta ? Cât am trăit în lume, am văzut nedreptăți multe, dar și aici, cum de e cu puțință ? De ce el, fiindcă este boier, trebuie primit cu atâta fast ? Contează că el are bogății și eu nu ?

- Omule, pentru a te mântui nu contează ce ai – fie că ai fost sărac, fie bogat – ci ceea ce ai făcut cu tot ce Dumnezeu ți-a dăruit. Dacă ai fost sărac și ai știut să împarți și celorlalți din puținul de care ai avut parte, te vei mântui negreșit. Dacă ai fost bogat, cu atât mai mult ai fi putut dăruia cu drag celor mai necăjiți decât tine. Fie că ești sărac sau bogat, important este să rămâi OM !

- Dar atunci, dacă și eu și boierul vom intra în rai, pentru ce este venirea lui așa o sărbătoare ?

- Omule, creștini ca tine vin aici zi de zi, cu miile și sunt toți bine primiți. Dar un boier de când n-a mai ajuns aici, în rai...

Sărac sau bogat, oricine poate fi bun și darnic, din atâta cât are. Fiecare din noi este bogat,

în felul său, căci oricând putem găsi pe cineva mai sărman decât noi, pe care să îl ajutăm. Dacă vom fi egoiști și zgârciți, ce folos vom avea ? Cine a văzut vreodată un om rău sau zgârцит care să fie fericit ?

Text cules de Antonia Mărgineanu

Cronică parohială 15-22 august 2004

“Voiesc cu adevărat să fiu ortodox !”

Cu acest gând s-a adresat parohiei noastre tânărul Mauro Dell'acqua, italian din provincia Lodi, care în acest fel a dat expresie dorinței de a avea aceeași credință cu soția sa Mariana, cu care s-a căsătorit civil în Italia la data de 26 iulie 2004.

Spicuim din cererea pe care ne-a adresat-o:

“Sunt născut în 28 ianuarie 1964, botezat catolic în același an și până în prezent catolic practicant. Prin prezenta vă cer binecuvântarea și serviciul religios necesar pentru a deveni ortodox, adică de credință ortodoxă. Declar că am reflectat mult asupra acestei decizii și trebuie să vă spun că e o nevoie internă fundamentată pe anumite aspecte referitoare la viața mea personală. Prezint ca argumente:

- 1. În 26 iulie 2004 m-am căsătorit civil cu Mariana Chiriac, care este româncă de religie Ortodoxă. Am văzut-o cum se roagă și doresc și eu să mă rog ca și ea, cu aceleași cuvinte și aceeași credință pe care nu o văd atât de diferită față de credința în care eu am crescut. Mai mult, consider că pentru viața și spiritualitatea familiei noastre, dar și a copiilor noștri, este mai bine să avem aceeași credință pentru a merge pe aceeași cale. De aceea, în mintea mea deja gândesc ca un ortodox.*
- 2. Am citit și am studiat învățătura de credință ortodoxă, care, deși nu este foarte diferită de credința în care am crescut, totuși are anumite clarificări, care mie mi se par mai adecvate. Astfel, eu consider mai în acord cu realitatea existenței unei cauze unice pentru toate să mărturisesc că Sfântul Duh purcede numai de la Tatăl. Am înțeles că spiritualitatea și credința ortodoxă a păstrat mai bine fondul creștin original și fiind ortodox mă voi simți mai aproape de ucenicii lui Iisus.*
- 3. Am probat în viața mea practică împlinirea exigențelor ortodoxe și am descoperit că sunt chiar mai potrivite pentru persoana mea. De aceea declar că nu e o decizie de circumstanță, sau forțată. Întâi de toate voiesc să urmez această cale a credinței cu toată voința mea, pentru sufletul meu și pentru familia mea.*
- 4. Am vizitat în România mănăstirile și bisericile ortodoxe, împreună cu soția mea, Mariana. Sunt impresionat de viața creștină din zona Moldovei și pentru aceasta am ales să devin ortodox la*

ași, acolo unde sunt și moaștele Sfintei Parascheva, care mă va ajuta să fiu un bun ortodox.

- 5. Prin prezenta mă angajez să respect prevederile credinței ortodoxe, exigențele vieții ortodoxe și să fiu un bun fiu al Bisericii Ortodoxe, pentru că am înțeles că Ortodoxia înseamnă “credința cea dreaptă”.*

Având în vedere aceste argumente, dar și dorința mea profundă, vă rog să-mi acordați binecuvântarea și rugăciunile pentru a deveni ortodox în această biserică a Sfântului Apostol Toma, simbol al preocupării pentru credința dreaptă.”

După convenita cercetare și catehizare pentru care Mauro a arătat râvnă și interes, duminică 15 august, la sfârșitul Sfintei Liturghii, în prezența creștinilor aflați în biserică și într-o atmosferă emoționantă, acesta a exprimat public dorința de a deveni ortodox și după lepădări și mărturisirea Simbolului de credință ortodox, i s-a administrat taina Mirungerii, după rânduiala primirii la Ortodoxie, pe care va

trebui să o mărturisească prin cuvânt și mai ales prin faptă, devenind mesager al ortodoxiei românești.

În seara aceleiași zile, Mauro și Mariana Dell'acqua au primit taina Cununiei ortodoxe, cu deosebita participare a corului parohiei noastre, care le-a dedicat un cântec religios interpretat în limba italiană.

Sâmbătă 21 august a primit botezul ortodox pruncul Adelin-Ionuț, fiul familiei Butnariu Mihai și Otilia, asistat de nașa Postelnicu Alina-Mihaela.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul 276 450 deschis la Raiffeisen Bank, filiala Iași.